

הדומינו הראשון

לאילן ואמנון חברי היקרים, לאהוד חברי הטוב ובן כיתה יקר.

כולנו ידענו שהזהה מגיע. כבר עברנו את זה עם מוסי, אבל הפעם זה שונה. הפעם זאת גם סוף תקופה ותחילתה של מציאות חדשה.

סוף תקופה של הבית השלישי בשכונת הוותיקים, סוף תקופה של אהוד צועד מחדר האוכל עד כמעט הקרוונים ואז פונה ימינה. סוף תקופה שמיכל מבקשת עזרה עם הוידאו שהגיע מאמנון ומרים.

איך מתמודדים עם מציאות של להיות יתומים ושאלן משפחה מעל? כך גם המשפחה המורחבת של כפר הנשיא מתמודדת עם היתמות ממשפחת המאירי של מוסי ומיכל.

מיכל ומוסי (אני כותב גם למוסי כי לא הספקתי להיפרד ממנו), היום אנחנו כולנו יתומים. השארתם חלל שרק בעזרת האהבה, החום וחוש ההומור נוכל להמשיך להתמודד ביום יום.

ויותר מזה, נצטרך להתמודד עם העובדה שנפל הדומינו הראשון בשכונת הותיקן. ידענו שזה יגיע, כך דרכו של עולם, אבל זאת תזכורת שבעתיד יפלו עוד אבני דומינו הנושאים עימם היסטוריה והווי שכה מסמלים את חיינו כאן במושבה הנצחית של האמפריה הבריטית. אולי בזה הנכם עוזרים לנו בהתמודדות.

לאילן, אמנון ואהוד. היום מתחיל פרק חדש לכם ולכולנו. אנחנו איתכם כאן ומעבר לים, בעתיד כבעבר.

ראובן, ינקל ושאר המשפחה הענפה, כולנו איתכם באובדן הגדול.

מיכל תנחי על משכבך בשלום.
אוהבים, כאבים ותומכים

רפי, וכן בשם כל חבריכם שלא יכלו להגיע להיפרד מאמא היום.